

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2025 r.,
w sprawie **J.P.**
skazanego z art. 178a § 1 k.k.
kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez prokuratora
od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie
z dnia 25 kwietnia 2025 r., sygn. akt II Ka 41/25,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Słupcy
z dnia 10 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 295/24,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Koninie, wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2025 r., sygn. akt II Ka 41/25, orzekając na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Słupcy z dnia 10 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 295/24, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał oskarżonego J.P. za przypisane mu przestępstwo na karę grzywny w ilości 100

stawek dziennych po 10 złotych każda. Na podstawie art. 42 § 2 k.k., art. 43 § 1 k.k. oraz art. 43a § 2 k.k. orzekł o środkach karnych, zaś na podstawie art. 178a § 5 k.k. odstąpił od orzeczenia wobec oskarżonego przepadku prowadzonego przez niego pojazdu mechanicznego.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł Prokurator Rejonowy w Słupcy zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego materialnego, skutkujące sytuacją, że wydany wyrok nie odpowiada prawu, tj.:

1. art. 178a § 1 k.k. i art. 37a § 1 k.k. (mimo braku jego powołania w podstawie wymiaru kary) polegające na orzeczeniu wobec oskarżonego J.P. kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, podczas, gdy zgodnie z treścią wskazanych przepisów orzeczenie kary grzywny za zarzucony oskarżonemu czyn jest możliwe wyłącznie poprzez zastosowanie przez Sąd dobrodziejstwa z art. 37a § 1 k.k., który to natomiast w swej treści określa minimalny wymiar tej kary wskazując, iż nie może być ona niższa od 150 stawek dziennych;

2. art. 178a § 5 k.k. poprzez jego błędną wykładnię skutkującą odstąpieniem od obligatoryjnego orzeczenia przepadku pojazdu mechanicznego, przy nieuzasadnionym przyjęciu, że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, podczas, gdy analiza okoliczności sprawy nie wskazuje, aby sytuacja w chwili popełnienia czynu oraz sytuacja osobista i rodzinna oskarżonego J.P. przemawiały za koniecznością odstąpienia od ustalonej przez ustawodawcę reguły orzeczenia przepadku pojazdu mechanicznego.

W oparciu o te zarzuty skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja wywiedziona na niekorzyść oskarżonego jest niedopuszczalna z mocy prawa i Prezes Sądu odwoławczego powinien odmówić jej przyjęcia, skoro to jednak nie nastąpiło, kasacja podlegała pozostawieniu bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.).

Wobec tego, że w sprawie zakończonej wyrokiem, którego dotyczy kasacja, skazano oskarżonego za zarzucane mu przestępstwo, oczywistym jest, że nie zaistniały warunki umożliwiające wniesienie na niekorzyść oskarżonego kasacji przez stronę z powodu innych uchybień niż wymienione w art. 439 k.p.k. Tego rodzaju uchybień w kasacji nie podniesiono.

W oparciu o zarzuty sformułowane w kasacji oskarżyciela publicznego (stronę postępowania) dopuszczalnym było wniesienie nadzwyczajnego środka zaskarżenia wyłącznie przez podmioty wymienione w art. 521 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, orzekając o kosztach postępowania kasacyjnego po myśli art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k.

[WB]

[R.G.]